

TVORÍME VLASTNÚ KNIHU

14. ročník

Vyhodnotenie národného kola
Žilina, 5. jún 2013

TÉMA: AKO SOM SA (NE)BÁL(A)

Pamätáte si na témy minulých kôl?

DOBRODRUŽNÉ
CESTY –
K veľkým oblakom
Magalhaesa

Môj
NAJVÄČŠÍ
POKLAD

ROZPRÁVKY
pre
bračeka
a sestričku

VESMÍR

PRIATEĽSTVO

PRÍBEHY
ŠKOLSKEJ
TAŠKY

RODINA

O ČOM
SNÍVAJÚ
HRAČKY

BÁSNE

ZVIERATKÁ

Koľko bolo detí a prác?

1.kategória

- 56 prác
- 72 detí

2. kategória

- 21 prác
- 32 detí

3.kategória

- 8 prác
- 13 detí

Spolu 85 prác • 117 detí

Porota

Stanislav Lajda – akademický maliar

Katarína Mikolášová – spisovateľka

Janka Zurovacová – knihovníčka

Čoho sa deti najviac boja?

pavúky

tma

nepochopenie

zubár

strata rodičov

pivnica

les

1. kategória

deti do 12 rokov

Postup do medzinárodného kola

Joe Snick

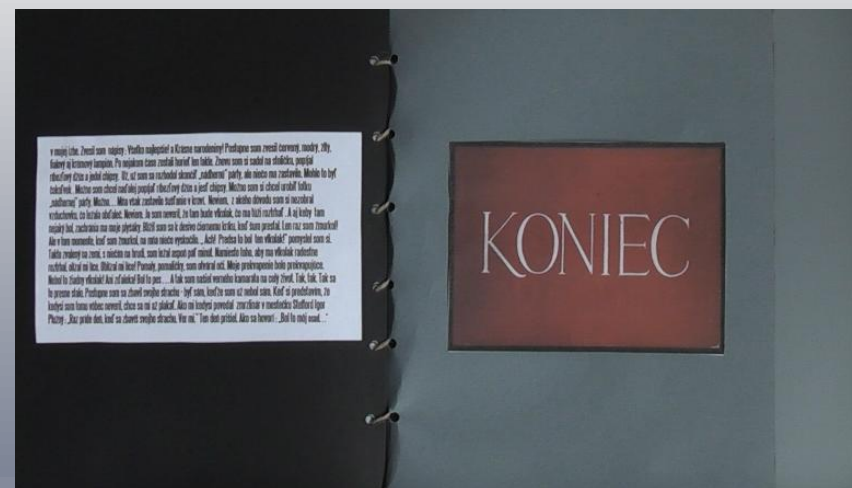
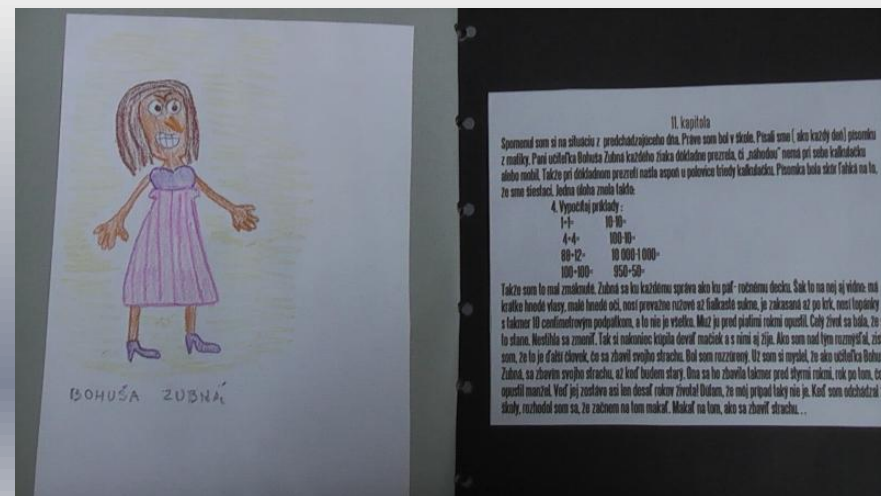
Michaela Masnicová

Gymnázium, Školská 837, Tvrdošín

8. kapitola

Každé ráno stretávam veľa ľudí. Nie som na to moc pyšný, pretože dokedy vidím ľudí, čo by som nemal vidieť. Napríklad raz som bol svedkom krádeže. Jeden újsok vybehol z banky a kričal: „Ani hnuť! Mám pistoľ a nebojím sa ju použiť!“ Vtedy som si pomyslel: „A ja mám zas palicu a tiež sa ju nebojím použiť!“ So smiechom som sa pokráčal ďalej a vtedy som uja videl naposledy. Bolo ešte raz som ho videl v novinách: **CHLAP VYKRADEL BANKU!** **CHLAP S DVOMA ZUBAMI VYKRADEL BANKU!** Boli toho páne noviny. Ale už vtedy som chlapa videl naposledy. To bol jeden prípad z celej kopy. Videl som už mnoho ľudí: lúžatých, strapatých, cigánov, černocho, väzňov a mnoho ďalších. Ale najviac ma však zaujal predavac zmrzliny. Nebol vždy zmrzlinárom. Toho bol jeho príbeh: V jedno slnečné popoludnie v strede leta sa Igor vybral na nvestovu do USA. Práve išiel autičkom do centra mesta, keď zrazu ... nabíral do neho pol tonový kamión. Mal šťastie, že prežil. Od toho okamihu sa bál čo i len nastúpiť do auta. Liečkom odišiel do Anglicka. Naniel si brigádu u bohatého zmrzlinára. Nakoniec tam pracoval. Povedali ho... Pýtal som sa ho, či sa už nebojí šoférovať. On sa s tým vraj vyrovnal. Prekonával svoj strach. Zamyslel som sa nad tým, čo mi povedal. Nakoniec som sa ho spýtal, či mi nepomôže s mojím strachom. Trápil ma už hodne dlho. Bol som trochu bojazlivý chlapec. On mi však odpovedal: „Chlape, so svojim strachom si musíš poradiť sám. Raz príde deň, keď sa ho zbavíš. Ver mi.“ V ten deň mi zmrzlinár Igor Plužný dal veľmi dobrú radu. Aj keď som ju nepochopil.

Postup do medzinárodného kola

Ako som prekonal svoj strach zo zubára

Anna Kollárová

ZŠ Lichardova, Žilina

Tak a teraz, keď už viete, ako sa volám, tak vám tu príhodu môžem povedať! Stalo sa to jedno ráno. Mal som asi 4 roky a mama na mňa kričala z kuchyne: „Samko, vstávaj, zmeškáš škôlku!“ A ja nič. Po chvíli prišla za mnou do izby a pýta sa: „Samko, prečo si neprišiel do kuchyne, keď som ťa volala?“ A ja štvorročný som jej povedal: „Mňa tu dole bolia ústa!!!“ „Jaj, jaj,“ vzdychla si. „Ocko ideme k zubárovi!“ oznámila ockovi mama. Ja som vtedy ešte nevedel, čo je zubár! Tak sme k nemu šli a bolo to prvý raz čo som šiel k zubárovi na „opravenie“ zubu.

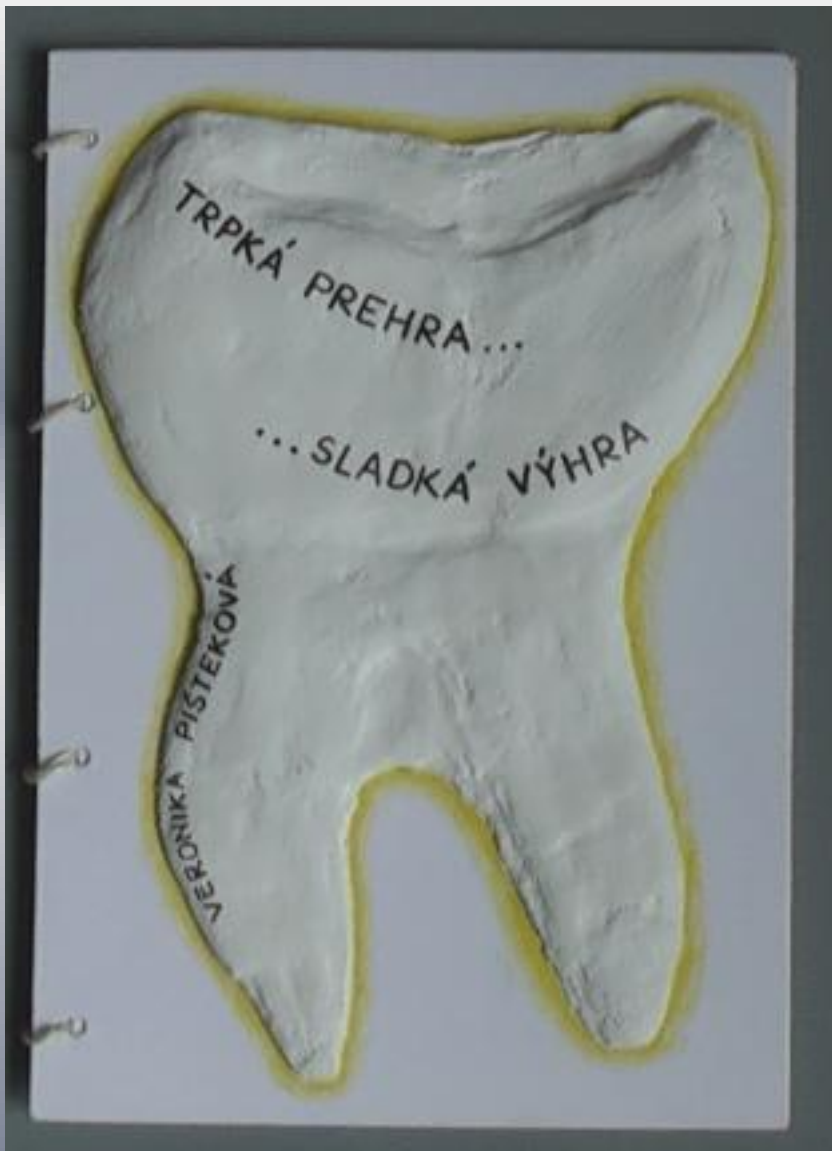

3. miesto

Trpká prehra, sladká výhra

Veronika Pišteková

ZŠ M. R. Štefánika , Čadca

na krk. Zubárka mi pokynula, že mám otvoriť ústa. „Nie!“
rázne som dala na znaknosť, že nejavím záujem o ďalšie otváranie
úst a trhanie môjho zubu.

„Nestretáku!“ pripomenula mi mama. No naľale som
krútila hlavou.

„A nebude to bolieť? Bude to bolieť viac, ako keď vypadne
zub sám? Musí sa ten zub trhať? Nemôžeme ho radšej nechať, aby
vypadol sám?“ zaspala som zubárku otázkami od strachu
a nervozity v domnení, že ju možno obmáčkím, ale aj tak sa mi
dostali iba odpovede ako: to neviem, nemôžem ti to sľúbiť, a že sa
musí, a keď by mal vypadnúť sám, bolo by to viac ako teraz...
Málinko som otvorila ústa. Ale keď som uvidela striekačku
s látkou na umývanie d'ana, ako sa ku mne približuje, ústa som
zrazu zavrela. V očiach sa mi zaleskli neľahostajné slzy. Situácia
nabrala rýchle obrátky. Sestra mi skúseným hlasom pevne
chytila hlavu a mama sa snažila otvoriť mi ústa. Neviem síce ako

Mama pribehla ako strela. „Myslela som si!“ skonštatovala.
Pohľad na moje líce ju v tom ešte viac utvrdil. „A ideš k zubárke!
Ale tento raz si musíš dať zub vytrhnúť!“ rázne pripomenula,
akoby som to nevedela aj sama.

Pri raňajkách som len ticho sedela a žužlala kúsok rožka,
lebo žuť som sa ho neodvážila.

Cestu do nemocnice som ani nevnímala. V mojich
predstavách sa mi premietal celý zákrok ako na filmovom plátne.
Čo ak ma posadia do toho nepohodlného kresla a pripútajú mi
ruky?! Zubárka sa mi určite bude škodoradosne smiať. Bude sa
robiť dôležitou! A tie múdre reči o tom, keby bolo keby...

Predstava zubárskych klieští, vŕtačky, injekčnej striekačky
sa mi spájala s predstavou novodobej mučiarnie. Už znova som
sedela v čakárni. Ale teraz som k tomu ešte aj stonala od bolesti,
keď v tom...

2. miesto

Príbehy pavúka Alberta

Mária Winklerová

Martina Košutová

ZŠ s MŠ Dolná Trnovská, Žilina – Trnové

Příběhy pavůka

Alberta

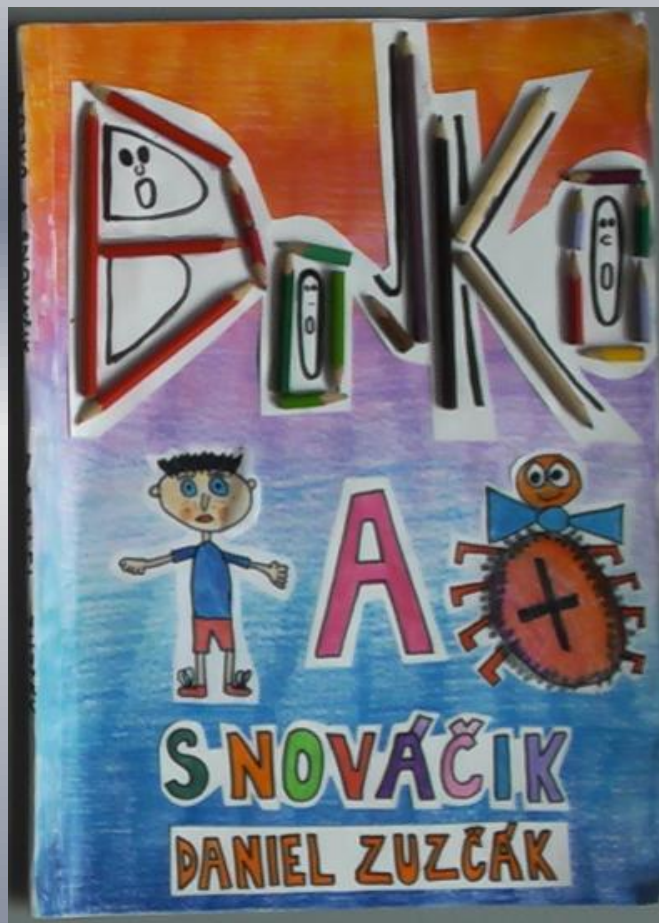

1. miesto

Bojko a Snováčik

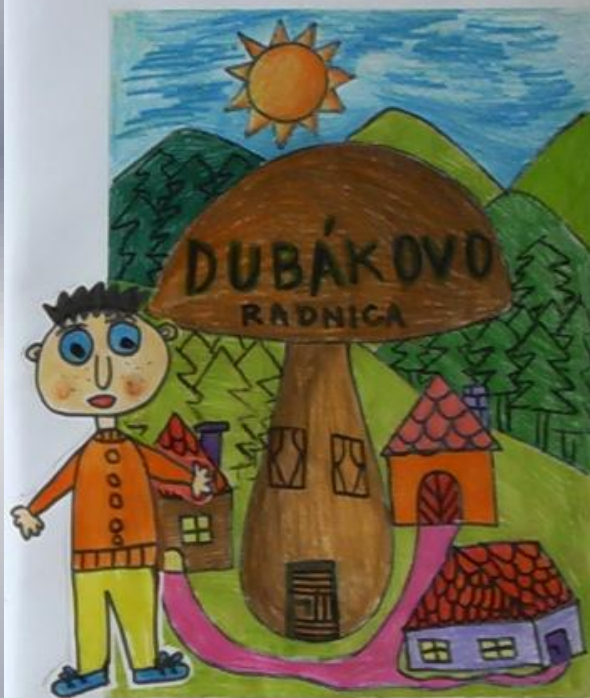
Daniel Zuzčák

ZŠ Lichardova

Bojko

Kde bolo, tam bolo, v malej dedine Dubákovce, kde sa ľudia z ľúby vracali vždy a plesom vracali dubákovci veľkých ako škaly. Boli malí čiernymi chlapci z dlhým nosom a dlhým nosom, všetci vtedy ľudia volali Bojko. Mesto dostalo meno, le sa príliš hral aj tých najmenších dievčat. Keď ich zbadal, vrtel, pískal, škriekal, zápal a popri tom rozhovoroval rukami a nohami.

2. kategória

deti do 16 rokov

Postup do medzinárodného kola

Ako som sa (ne)bál

Gabriela Godišková
Klaudia Lukáčiková

Gymnázium, Štefánikova, Bytča

Ako som
sa (ne) bál

By si určite priateľ chlapca, ktorého som našla pred hodinou v lese. Nemôže byť má báb! Nie je neprav-
vím. Podľa toho mysliam že by si ňu mal mať horšej
čokolady."

Neviem som či sa mám smiať alebo plakať. Jej
hlas bol taký tichý a milý, že som zabudol kto vlastne
v dverách stojí. No vnútri chvilky naozaj sedel Patrick
a ohľadom toho. Usmial sa na mňa a povedal mi čo
sa mi prehodilo v lete. Patrick bol sa a spadol do hlbokéj
hlbokéj nudy. Starého a prechádzajúceho okolo dňa s týmto
n'ndu do bezpečia. Patrick hovoril aj, že sa plánuje
stáť včelár a nemôže sa tak dovoliť o peniaze.

Schýľoval sa k oknu, pohládol som sa vzlať
kamaráta na plece a odletel dymom. Obaja sme sa posú-
kovali múle starre za starostlivosť.

Konečne som dorazil k starej mame. Hodiny na stene
odbijali šesť hodín. Odkazoval som, že babka bude
nabíjajúca, ale opak bol skutočnosťou. Keď som ju
obomnil o mojom nočnom zážitku, pohládla ma za
zlostnosť, ktorá som prerušoval voľ Patrickovi.

Nata česť viedla popri malej chatke okrem v
alej turek. Znova som sa zastavil a zbadal sa do mňa-
júceho sa sveta v obľúbenú chatu. Čakal som, že sa tam
aspoň pôjde pozrieť. Zverol sa a pokračoval v chôdzi.
Príhodou k domu mojej starej mamy sa so mnou roz-
tlačil. Ja som však neváhal a opäť som sa späť do lesa.
Cítil som sa ako hrdina, ale potom sa ma zmocnil strach
blízke sa k záhadnému obydlia v hore. Tardavo som sa
dotkol k miestu, kde pred tým zastavil Smith. Zasa-
dli som sa na ňu a začul chladný a mňavý svetlo mi
bolo stále bližšie a bližšie. Na plote ktorý bol poriadne
prehnutý stála ľadová vrana a krakala, až mi už šliha.
Myslim však, že akékoľvek vytvorila tajuplná a zochod-
nu atmosféru. Prítilžoval som sa k dverám. Od strachu
som mal celé dlane prepatené. Dýchali som prerušovane
a celý som sa trasol. X, tom som začul ako ma niekto
chvilil za plece, v tene sa to zdalo ako rvar s hrozne kri-
vým nosom. Mal som na jale. Myslel som, že komriem
od lesa. Nešťakove som otočil hlavu. Srdec mi bilo nato
šť. Našťastie to bola len tá bláznivá vrana. Ako ma vyde-
šila, potvora jedná. Potichu som otvoril dvere, avšak
ma neistota. Zostal som stále ako skamenený.

Patrick to línia taká...

Y možno nie. Všetci sa volajú
všetci a čím to horšie majú? Za
rektor stajala lela ulica vyčle-
ba domov. Takto začínať je
nie v horom domov. Domov
keď sa majú človek volajú za
skal plánuje na vyčle. Mami
leba prichádzajú. Mami som lela
všetci a všetci som si dom pre
sa šliha le spina a v domov už
leba rektor. Nohy v dverách za-
ba. Kopa sa najviac strach
rektor vektor. Pomerne som

Postup do medzinárodného kola

Ako som sa (ne)bála

Kristína Kuchariková

Cirkevné centrum voľného času, Beluša

3. miesto

PiPo

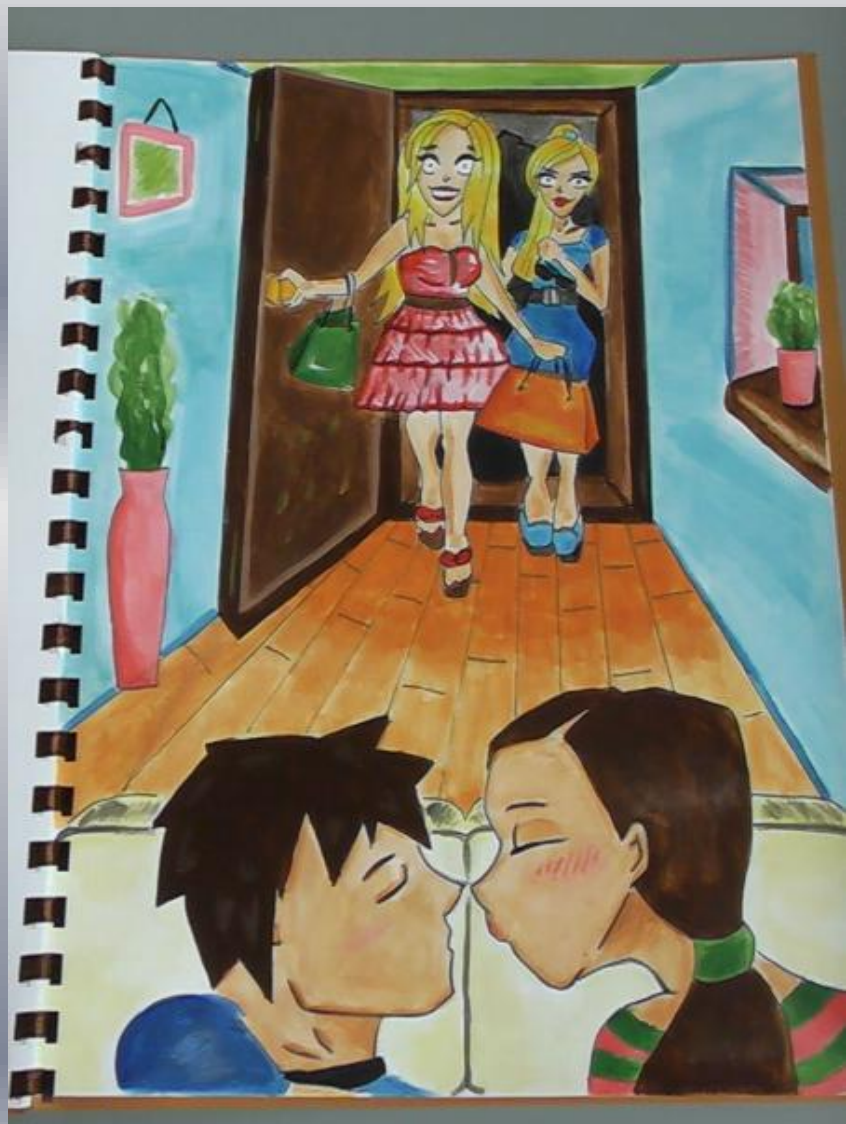
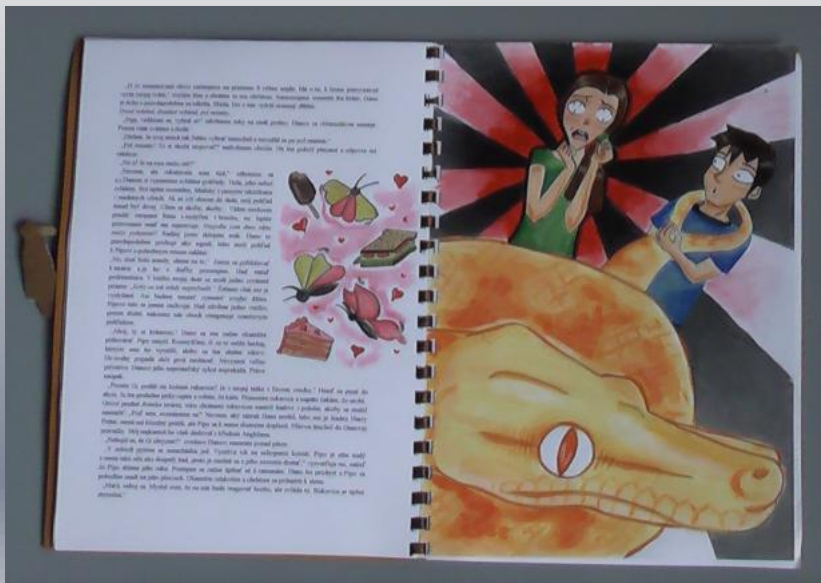
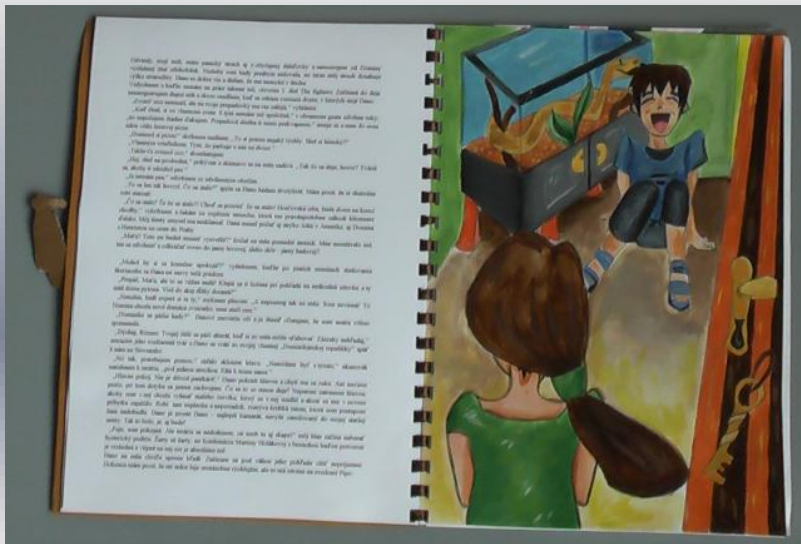
Iveta Matajová

Gymnázium, Ružomberok

IVETA MATAJOVÁ

PiPo

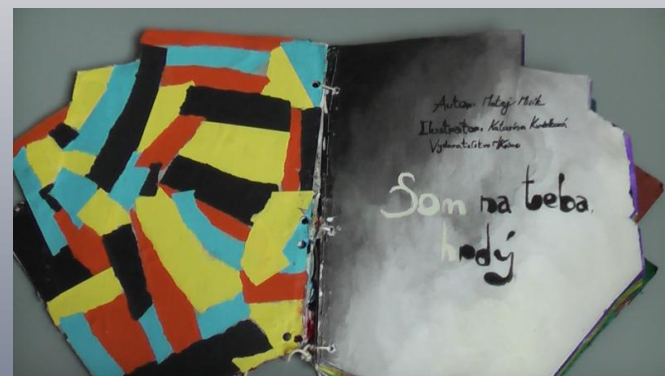

2. miesto

Som na teba hrdý

Matej Mičík
Katarína Kudelková

ZŠ Turie

1. miesto

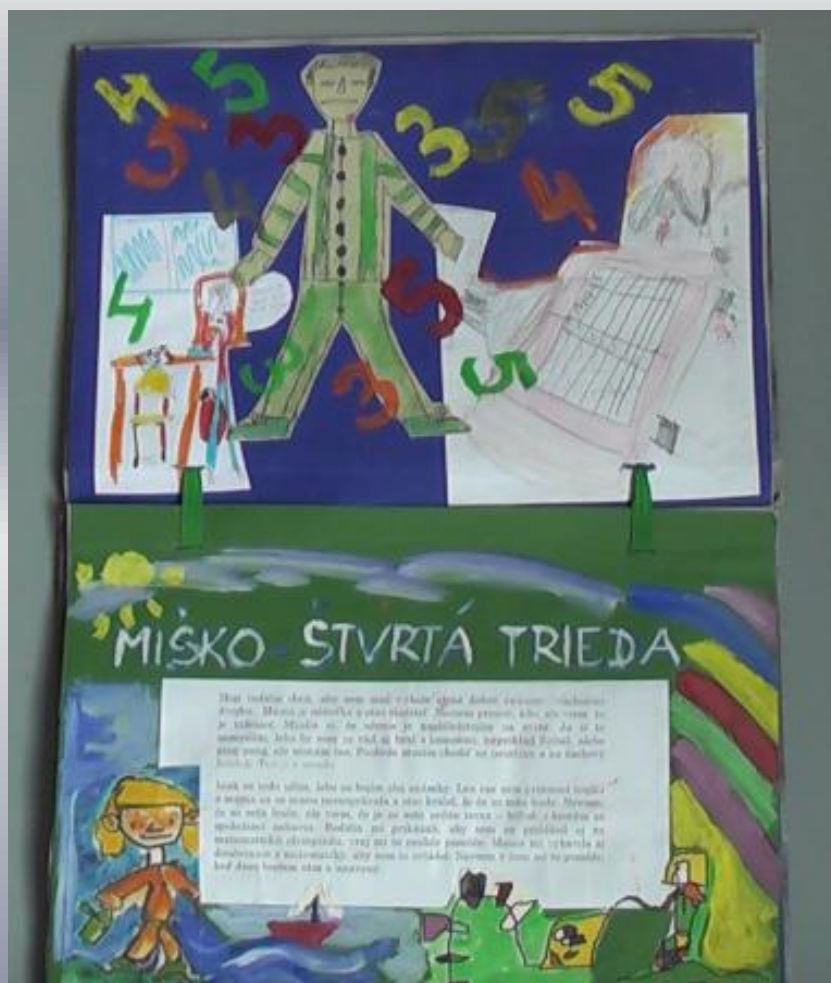
Deti z nášho paneláku

Terézia Knapcová

ZŠ s materskou školou, Ul. Sv. Gorazda 1, Žilina

Deti z nášho paneláku

Tereza Knapcová

3. kategória

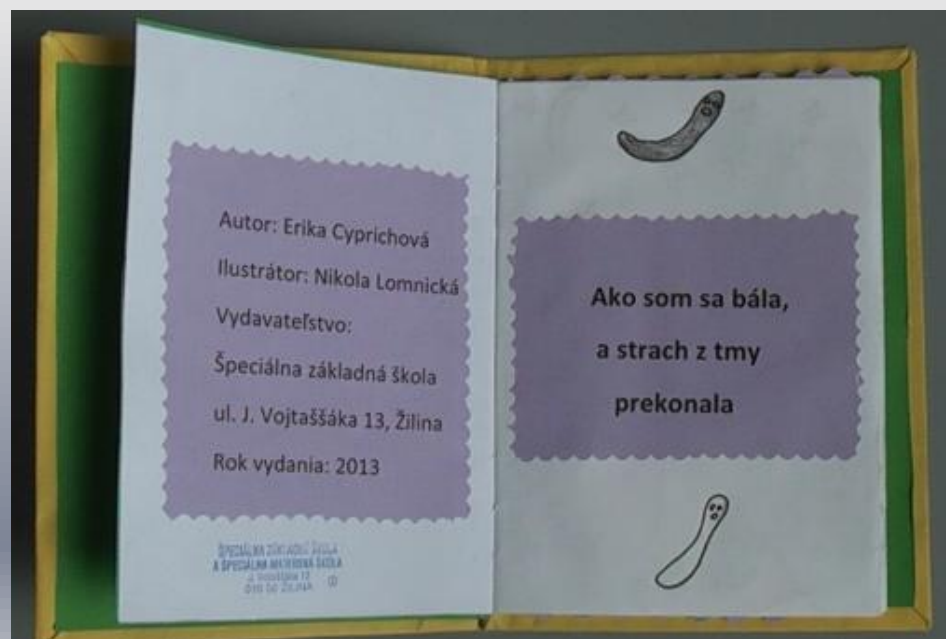
**deti so zdravotným
znevýhodnením**

Postup do medzinárodného kola

**Ako som sa bála a strach
z tmy som prekonala**

**Erika Cyprichová
Nikola Lomnická**

ŠZŠ a ŠMŠ, J. Vojtaššáka, Žilina

Domov som prišla celá a zdravá. Teraz už chápem, keď niekto povie: „Strach má veľké oči.“ Moje oči videli aj to, čo naozaj nebolo a prekročali obyčajné veci na strašidelné. Stále som si cestou domov pripomínala, že nesmiem veriť všetkému, čo moje oči vidia a rozum hovorí. Niekedy sa mýlia, hlavne keď je tma a ja som sama.

Už sa dosť stmievalo a ja som bola vyľakaná, lebo sama takto nikdy nechodím. Obzerala som sa a cesta, ktorú som mala pred sebou sa mi zdala byť strašne dlhá. Kričky a stromy sa hýbali od vetra, a mne sa zdalo, že je tam niekto schovaný.

Postup do medzinárodného kola

Strašidelný dom

Richard Čaniga

ŠZŠ a ŠMŠ, J. Vojtaššáka, Žilina

Richard Čaniga
Strašidelný dom

Bol som najprv zvedavý
na ten dom, ale povedal
som si, že tam pôjdem až
večer, ho preskúmať aj
s bratom. Potom som
Michalovi povedal, že ho
prosím, či by sa tam so
mnov nešiel pozrieť.
Michal mi povedal, že je to
strašidelný dom. Bol som
naň naozaj veľmi zvedavý.

čudoval a potom sme
postúpili do vnútra. Na
začiatku domu bol veľký
kruh, v ktorom sa mi
nechtiac zasekla šľapka,
okolo to vŕzgalo. Brat mi
musel pomôcť, začal som
sa báť.

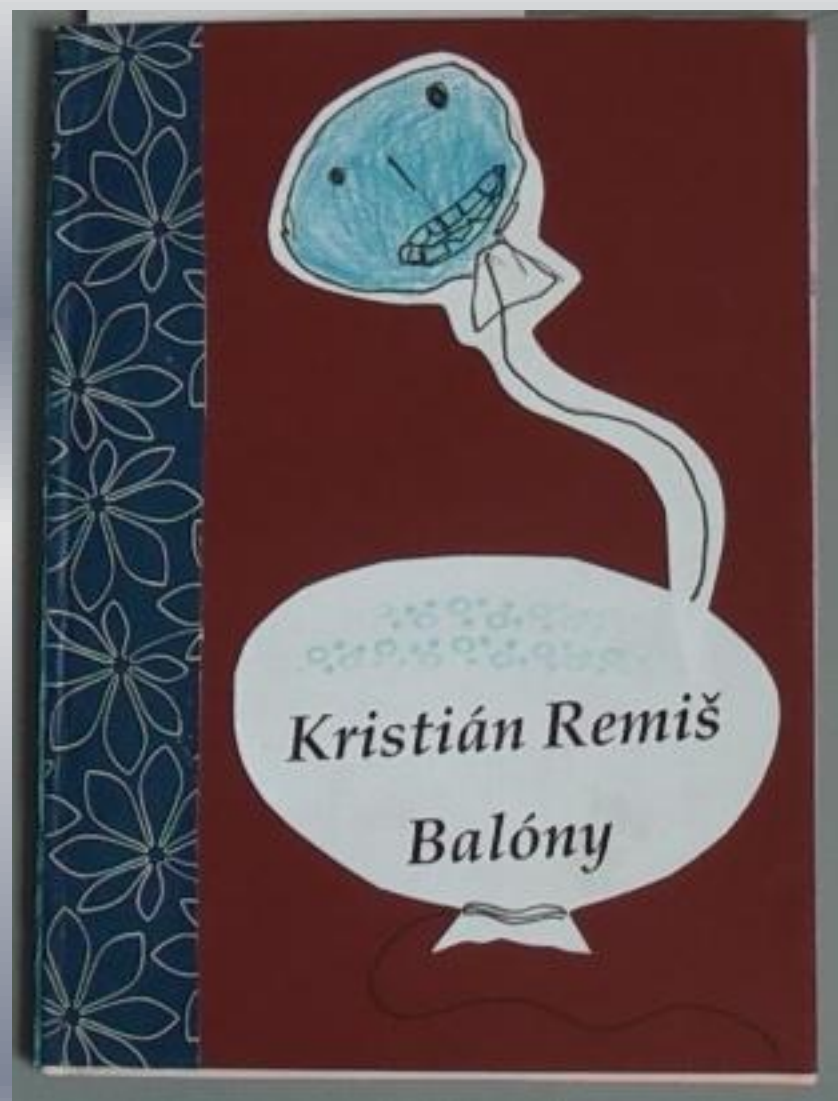

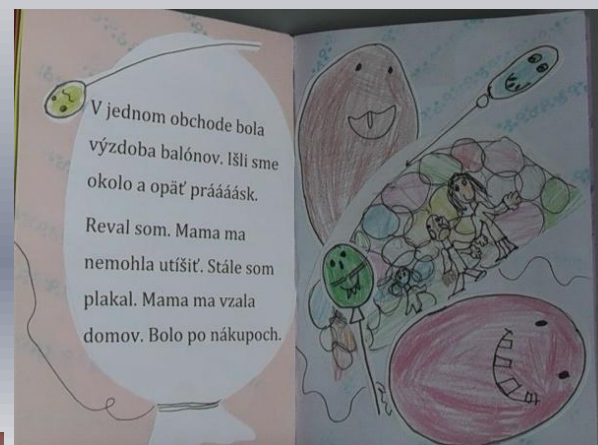
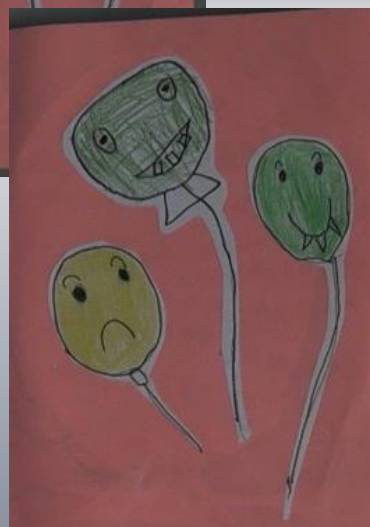
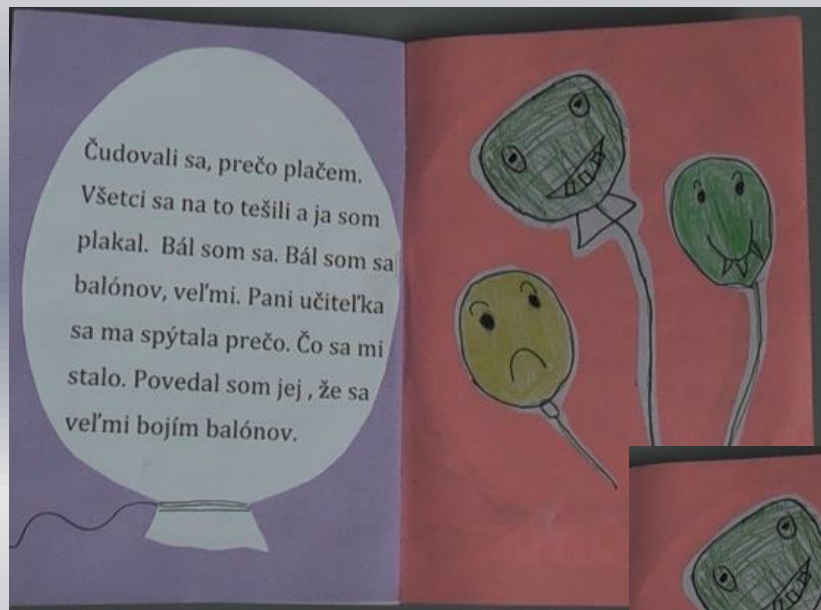
3. miesto

Balóny

Kristián Remiš
Lucia Capková

ŠZŠ a ŠMŠ, J. Vojtaššáka, Žilina

2. miesto

Nebezpečné osy

Patrik Hojo
Erika Ďurdíková

ŠZŠ a ŠMŠ, J. Vojtaššáka, Žilina

The book cover has a yellow background. A large, irregular white shape in the upper center contains the author's name and title. The author's name 'Patrik Hojo' is at the top, and the title 'Nebezpečné osy' is below it. To the left of the white shape is a small white circle with a black line drawing of a wasp. Below the white shape is a pink, stylized wasp head. To the right of the white shape is a red flower. The bottom half of the cover is decorated with various colorful flowers (red, blue, green, yellow) and a large blue shape containing yellow and red flowers. A small white circle with a black line drawing of a wasp is also present near the bottom center.

Patrik Hojo

Nebezpečné osy

1. miesto

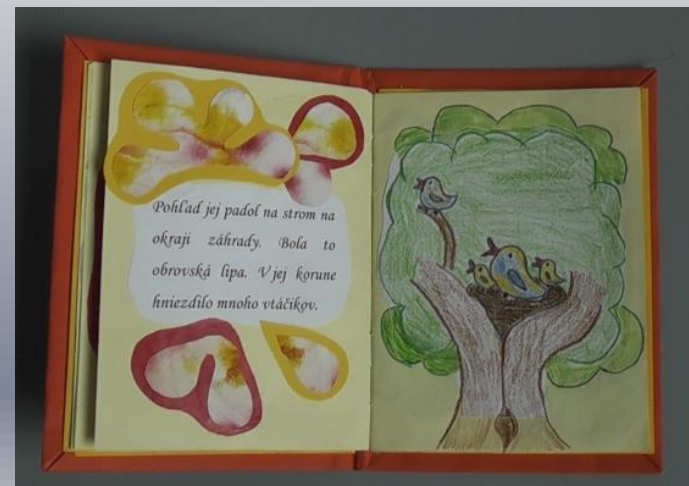
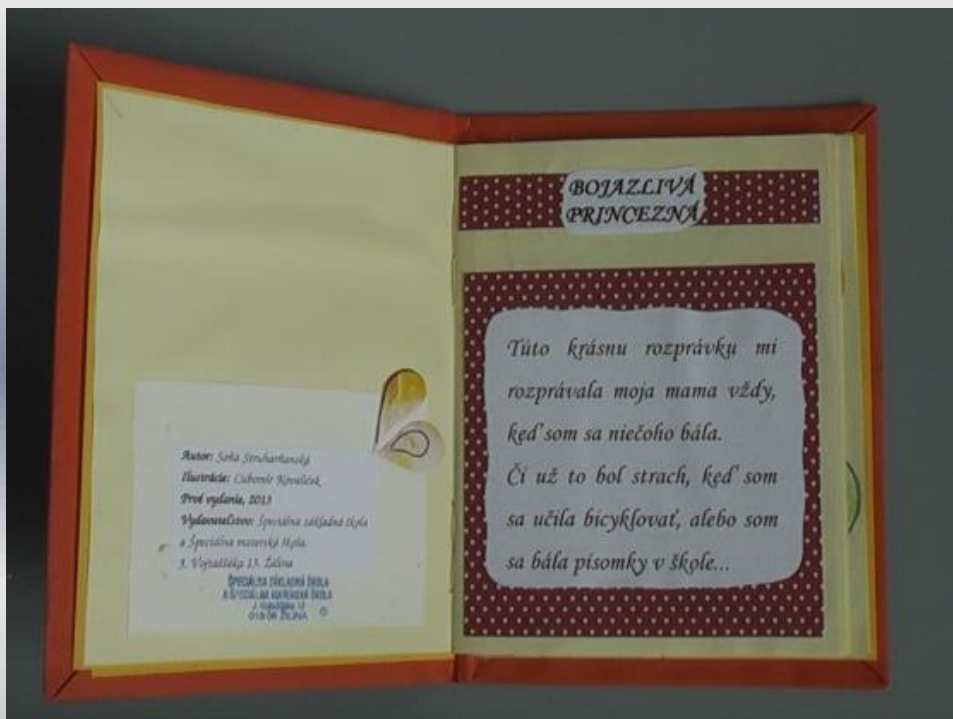
Bojazlivá princezna

Soňa Struharňanská
Ľubomír Kovalíček

ŠZŠ a ŠMŠ, J. Vojtaššáka, Žilina

Bojazlivá
princezná

Cena za literárne stvárnenie

Ako som sa (ne)bál povedať MILUJEM ŤA

Matúš J. Capko

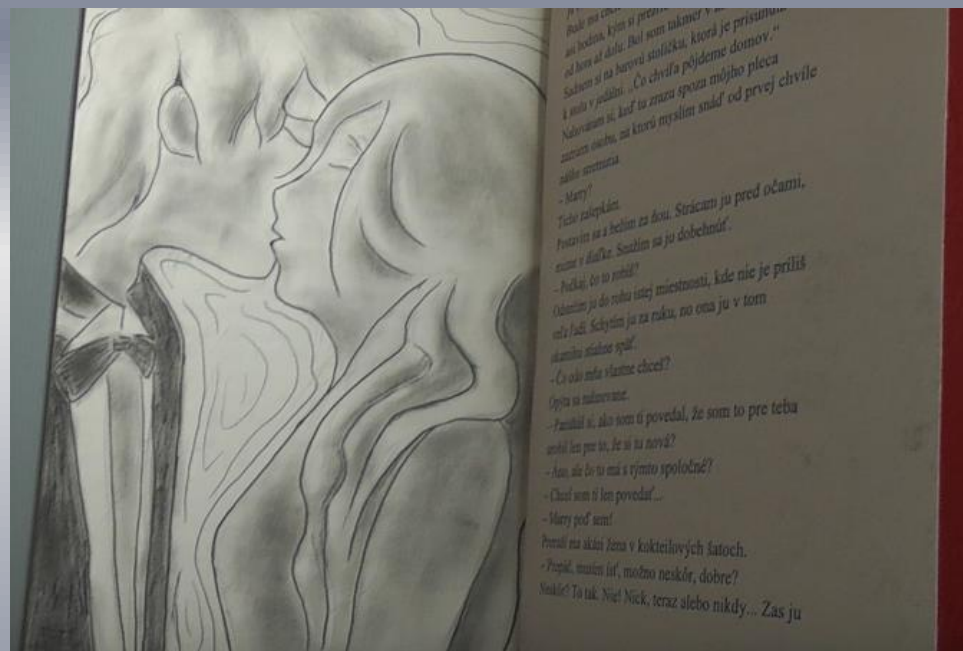
Gymnázium Jozefa Lettricha, Martin

Ako
som sa
(ne)bál povedať
MILUJEM ŤA

Matúš J. Capko

Gymnázium Jozefa Lettricha,
Martin

VEL'A ŠŤASTIA
v nasledujúcom ročníku
sút'aže!!